

Bruselj, 16. april 2025
(OR. en)

8042/25

Medinstitucionalna zadeva:
2025/0101(COD)

ASILE 32
FRONT 93
JAI 480
CODEC 447

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	16. april 2025
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2025) 186 final
Zadeva:	Predlog UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) 2024/1348 glede vzpostavitve seznama varnih izvornih držav na ravni Unije

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2025) 186 final.

Priloga: COM(2025) 186 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 16.4.2025
COM(2025) 186 final

2025/0101 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Uredbe (EU) 2024/1348 glede vzpostavitve seznama varnih izvornih držav
na ravni Unije**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ozadje

Evropski parlament in Svet sta decembra 2023 dosegla politični dogovor o zakonodajnih predlogih, ki zajemajo pakt o migracijah in azilu in s katerimi se uvaja celovita reforma pravil EU za upravljanje migracij in skupnega azilnega sistema na ravni EU.

Na podlagi Direktive 2013/32/EU je določitev varnih izvornih držav mogoča le na ravni držav članic. Uredba (EU) 2024/1348 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (v nadaljnjem besedilu: uredba o azilnem postopku), ki je del pakta, prvič omogoča določitev varnih izvornih držav na ravni Unije.

Predsednica von der Leyen je 16. decembra 2024 v pismu voditeljem držav in vlad pred zasedanjem Evropskega sveta sporočila, da je bila Agencija EU za azil (EUAA) pozvana k pospešitvi analize specifičnih tretjih držav, ki bi lahko bile določene kot varne izvirne države, da bi se pripravil seznam EU. Evropski svet je v sklepih iz decembra 2024 upošteval tekoče delo v zvezi z varnimi izvornimi državami. Za nadaljnje ukrepanje je predsednica von der Leyen v pismu voditeljem držav z dne 17. marca 2025 pred zasedanjem Evropskega sveta sporočila, da bo Komisija na podlagi analize Agencije EU za azil in drugih razpoložljivih virov informacij predstavila predlog za prvi seznam EU varnih izvornih držav. Ko ga bosta Evropski parlament in Svet sprejela, bo ta seznam dinamičen in ga bo mogoče razširjati in pregledovati.

Cilj tega predloga je **določiti države kandidatke in eno potencialno kandidatko** za članstvo v EU **ter šest drugih držav** kot varne izvirne države na ravni Unije. Na podlagi Uredbe (EU) 2024/1348 se obravnavanje prošnje, kadar prosilec za mednarodno zaščito prihaja iz varne izvirne države, pospeši in zaključi v največ treh mesecih. Če prosilcu vstop na ozemlje države članice še ni bil dovoljen, lahko država članica prošnjo obravnava v postopku na meji.

V skladu z uredbo o azilnem postopku se lahko tretja država določi kot varna izvirna država v skladu z navedeno uredbo le, kadar se na podlagi pravnega položaja, uporabe prava v okviru demokratičnega sistema in splošnih političnih okoliščin lahko sklepa, da ni preganjanja, kot je opredeljeno v členu 9 Uredbe (EU) 2024/1347 (v nadaljnjem besedilu: uredba o pogojih za azil), in utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 navedene uredbe.

Presoja, ali je tretja država varna izvirna država v skladu z uredbo o azilnem postopku, mora temeljiti na vrsti relevantnih in razpoložljivih virov informacij, vključno z informacijami držav članic, Agencije EU za azil, Evropske službe za zunanje delovanje, urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce in drugih ustreznih mednarodnih organizacij, ter upošteva, kadar je na voljo, skupno analizo informacij o izvorni državi iz člena 11 Uredbe (EU) 2021/2303 o Agenciji EU za azil.

Pri presoji se med drugim upošteva tudi obseg zaščite pred preganjanjem ali resno škodo, ki ga zagotavljajo:

- ustrezni zakoni in predpisi države ter način, na katerega se ti uporabljajo;
- spoštovanje pravic in svoboščin, določenih v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali v Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah ali v Konvenciji Združenih narodov proti mučenju, zlasti pa

pravic, od katerih v skladu s členom 15(2) navedene Evropske konvencije ni mogoče odstopati;

- odsotnost izгона, odstranitve ali izročitve lastnih državljanov tretjim državam, v katerih med drugim obstaja resna nevarnost, da bi bili podvrženi smrtni kazni, mučenju, preganjanju ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, ali v katerih bi bila njihovo življenje ali svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, spolne usmerjenosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja ali v katerih obstaja resna nevarnost izгона, odstranitve ali izročitve drugi tretji državi;
- sistem učinkovitih pravnih sredstev zoper kršitve teh pravic in svoboščin.

Namen predloga je okrepiti praktično uporabo koncepta varne izvorne države kot bistvenega orodja za podporo hitri obravnavi prošenj, ki najverjetneje niso utemeljene.

Dejstvo, da je tretja država vključena na seznam varnih izvornih držav na ravni Unije ali nacionalni ravni, ne more zagotoviti absolutnega jamstva varnosti vsem državljanom te države. Države članice lahko uporabijo koncept varne izvorne države le, kadar prosilec v okviru individualne presoje ne more zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept varne izvorne države zanj ne uporablja, in pod pogojem, da ima prosilec državljanstvo te države ali je oseba brez državljanstva in je imel prej običajno prebivališče v tej državi.

Države članice sicer obdržijo pravico do uporabe ali uvedbe zakonodaje, ki dopušča, da se na nacionalni ravni kot varne izvorne države določijo tretje države, ki niso določene kot varne izvorne države na ravni Unije, bi pa taka skupna določitev na ravni Unije morala zagotoviti, da se koncept enotno uporablja v vseh državah članicah v zvezi s prosilci, katerih izvorne države so določene kot varne države na ravni Unije. To bo predvidoma povečalo usklajenost pri obravnavi prošenj in povezanih postopkih in s tem tudi odvrčalo prosilce za mednarodno zaščito od nedovoljenega gibanja.

Poleg tega uredba o azilnem postopku uvaja tudi **dodatna orodja za pomoč državam članicam pri učinkovitejšem upravljanju prošenj za azil.**

Prvič, uvaja **ново podlago za uporabo pospešenih postopkov in postopkov na meji, ki temelji na pragu 20-odstotne stopnje ugodno rešenih prošenj za azil na ravni EU** v skladu s členom 42(1)(j) in členom 42(3)(e) uredbe o azilnem postopku. Ta stopnja ugodno rešenih prošenj se nanaša na delež prosilcev z določenim državljanstvom, ki jim je v EU priznana mednarodna zaščita. Če je stopnja 20-odstotna ali nižja, je to znak, da so prošnje oseb s tem državljanstvom verjetno neutemeljene. Namen je državam članicam zagotoviti dodatno prožno orodje za obravnavanje nekaterih prošenj za mednarodno zaščito, ki bodo verjetno neutemeljene. To državam članicam omogoča, da se prožno prilagodijo spremembam v migracijskih tokovih in hitreje obravnavajo verjetno neutemeljene prošnje.

Drugič, člen 59(2) in člen 61(2) uredbe o azilnem postopku omogočata določitev **varnih tretjih držav oziroma varnih izvornih držav z izjemami**, kar državam članicam omogoča večjo prožnost pri opredelitvi obsega ocen varnosti z izključitvijo posebnih regij ali jasno prepoznavnih kategorij posameznikov. Skupaj te določbe nudijo sredstva za učinkovito upravljanje verjetno neutemeljenih prošenj ob ohranjanju potrebnih pravnih jamstev.

Ta orodja bodo po mnenju Komisije pripomogla k reševanju nekaterih izzivov, ki so se pojavili v praksi v zvezi z uporabo konceptov „varna tretja država“ in „varna izvorna država“. Ker pa je načrtovano, da se bodo ta orodja začela uporabljati šele junija 2026, njihova zapoznela uporaba ustvarja vrzel za države članice, ki iščejo takojšnje in učinkovite rešitve postopkovnih izzivov pri obravnavanju prošenj za mednarodno zaščito.

Glede na to Komisija meni, da bi njihova zgodnejša uporaba s ciljno usmerjeno spremembo sedanje uredbe o azilnem postopku državam članicam zagotovila potrebna pravna in postopkovna sredstva za učinkovitejšo uporabo konceptov „varna tretja država“ in „varna izvorna država“. Poleg tega bi državam članicam že omogočila, da uporabijo novo podlago za pospešene postopke in postopke na meji (tj. države z nizko stopnjo ugodno rešenih prošenj), kar bi jim omogočilo, da se hitro prilagodijo morebitnim spremembam migracijskih tokov in se nanje hitro odzovejo. Ponudila bo tudi dodatno orodje za učinkovito in hitro obravnavo prošenj za azil, ki so verjetno neutemeljene. Z zagotovitvijo zgodnejše uporabe teh določb bi se poleg tega prispevalo k večji skladnosti med državami članicami, s čimer bi se zmanjšale razlike v nacionalnih praksah in tveganja pravnih postopkov. Z zgodnejšim izvajanjem bi se državam članicam zagotovila dodatna orodja za racionalizacijo obravnave prošenj za azil.

Namen tega predloga je zato omogočiti zgodnejšo uporabo določb uredbe o azilnem postopku, ki omogoča, da se prošnje prosilcev z državljanstvom tretje države, v zvezi s katero je delež odločitev organov za presojo o priznanju mednarodne zaščite na ravni EU 20 % ali manj, obravnavajo v postopku na meji ali pospešenem postopku. Poleg tega je namen predloga omogočiti zgodnejšo uporabo določb uredbe o azilnem postopku, ki omogočajo določitev varnih tretjih držav in varnih izvornih držav z izjemami (člen 59(2) oziroma člen 61(2)), da bi pri tem državam članicam omogočili večjo prožnost na nacionalni ravni, če to želijo.

Postopek za sprejetje tega predloga

Agencija Evropske unije za azil je na zahtevo služb Evropske komisije določila metodologijo za podporo opredelitvi držav, ki bi se lahko štele za varne izvirne države na ravni Unije, kar vključuje države kandidatke za članstvo v EU in eno potencialno kandidatko; izvirne države, s katerimi je v EU povezano veliko prošenj za azil, pri čemer stopnja ugodno rešenih prošenj za azil na ravni EU znaša 5 % ali manj; države brez vizumske obveznosti, s katerimi je v EU povezano veliko prošenj za azil, pri čemer stopnja ugodno rešenih prošenj za azil na ravni EU znaša 5 % ali manj; države, ki so vključene na obstoječe sezname držav članic z varnimi izvornimi državami.

Službe Komisije so na podlagi te metodologije Agencijo zaprosile, naj za podporo ocene Komisije pripravi informacije o izvornih državah.

Informacije, ki jih je zbrala Agencija, temeljijo na različnih virih, med katerimi so med drugim: poročila Evropske komisije, vključno s poročili o širitvi EU; poročila Evropske službe za zunanje delovanje; poročila agencij EU (kot je Agencija EU za temeljne pravice); poročila visokega komisarja Združenih narodov za begunce in drugih mednarodnih organizacij (npr. Sveta Evrope, Urada visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice) ter nevladnih organizacij; politične analize možganskih trustov s področja politike in mednarodnih odnosov; preverjeni članki spletnih medijev; časopisni članki ter nacionalna zakonodaja v zadevnih državah.

Evropska komisija je ob pomoči Agencije Evropske unije za azil in po posvetovanju z Evropsko službo za zunanje delovanje sklenila, da glede na to, da v Bangladešu, Kolumbiji, Egiptu, Indiji, Maroku in Tuniziji ter morebitni kandidatki za članstvo v EU Kosovu¹ na splošno ni tveganja preganjanja ali resne škode v smislu Uredbe (EU) 2024/1347, kar kažejo zelo nizke stopnje ugodno rešenih prošenj za azil, se te tretje države lahko določijo kot varne izvirne države. Ne glede na to pa bi bilo treba posebno pozornost nameniti prosilcem, ki

¹ To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSZN 1244/1999 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

morda imajo utemeljen strah pred preganjanjem ali se soočajo z utemeljenim tveganjem resne škode.

Poleg tega je Komisija sklenila, da se lahko države, ki jim je bil podeljen status držav kandidatk za članstvo v EU, določijo kot varne izvirne države v smislu uredbe o azilnem postopku, razen če veljajo nekatere posebne okoliščine. Ne glede na to pa bi bilo treba posebno pozornost nameniti prosilcem, ki morda imajo utemeljen strah pred preganjanjem ali se soočajo z utemeljenim tveganjem resne škode.

Ta predlog ne posega v morebitno prihodnjo določitev drugih tretjih držav kot varnih izvornih držav v skladu z zahtevami uredbe o azilnem postopku.

Tretje države, ki se lahko določijo kot varne izvirne države na ravni Unije

Države kandidatke

Kar zadeva države, ki jim je bil podeljen **status držav kandidatk za članstvo v EU**, člen 49 Pogodbe o Evropski uniji določa pogoje in načela, ki jih mora spoštovati vsaka država, ki želi postati članica EU.

Ta merila („københavnska merila“) je določil Evropski svet v Københavnu leta 1993, leta 1995 pa jih je okrepil Evropski svet v Madridu.

Ta merila so:

- stabilnost institucij, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice ter spoštovanje in varstvo manjšin;
- delujoče tržno gospodarstvo in sposobnost soočanja s pritiski konkurence in tržnimi silami znotraj EU;
- sposobnost prevzema obveznosti članstva, vključno z učinkovitim izvajanjem pravil, standardov in politik, ki tvorijo pravni korpus EU („pravni red Unije“), ter spoštovanjem ciljev politične, gospodarske in monetarne unije.

Evropski svet državi podeli status „države kandidatke“ na podlagi mnenja Evropske komisije, pripravljenega na podlagi prošnje države za članstvo v EU.

Zlasti v zvezi s političnimi merili za članstvo v EU je bilo ugotovljeno, da so države kandidatke za članstvo v EU napredovale pri doseganju stabilnosti institucij, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice ter spoštovanje in varstvo manjšin.

Države, ki jim je bil podeljen status držav kandidatk za članstvo v EU, se torej lahko določijo kot varne izvirne države v smislu uredbe o azilnem postopku. Vendar je treba upoštevati dejstvo, da se lahko med pristopnim procesom razmere v državi kandidatki spremenijo tako, da določitev države kot varne izvirne države ni več upravičena. Tako je lahko na primer:

- kadar v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada v državi prihaja do vsesplošnega nasilja;
- kadar so bili zaradi ukrepov države sprejeti omejevalni ukrepi v smislu naslova IV petega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- ali kadar je na ravni EU stopnja ugodno rešenih prošenj za azil, ki so jih vložili prosilci iz zadevne države, višja od 20 %, kar je podlaga za pospešeni postopek in azilni postopek na meji, saj nad to stopnjo ne bi bilo znakov, da bi bile prošnje morda neutemeljene glede na podlage za pospešeno obravnavo iz uredbe o azilnem postopku.

Potencialna država kandidatka za članstvo v EU

Kar zadeva **Kosovo**, ga je po informacijah EUAA do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 16 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce s Kosova leta 2024 na ravni EU znašala 5 %. Kosovo je potencialna kandidatka za članstvo v EU.

Kosovska ustava vključuje glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Kosovo je zaprosilo za članstvo v EU in napreduje pri reformah za izboljšanje delovanja sodstva in krepitev varstva temeljnih pravic; zadevni pravni okvir je skladen z evropskimi standardi. Pravni okvir na splošno zagotavlja varstvo temeljnih pravic in je skladen z evropskimi standardi.

Kosovo je večstrankarska parlamentarna predstavniška demokracija, v kateri je oblast razdeljena med zakonodajnimi, izvršilnimi in pravosodnimi institucijami. Neodvisnost in nepristranskost sodstva in tožilstva sta zagotovljeni z ustavo in zakoni. Zakonodajo je treba spremeniti, da bi se obravnavali preostali izzivi v zvezi z neodvisnostjo, integriteto in odgovornostjo sodstva. Kosovo ima vzpostavljeno strategijo za pravno državo za obdobje 2021–2026.

Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Kosova državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja.

Na Kosovu ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. Vendar se še pojavljajo primeri napadov in groženj novinarjem. Poleg tega je pravni, politični in institucionalni okvir, ki se nanaša na nasilje na podlagi spola, sicer v skladu z evropskimi standardi, vendar se še naprej izvaja neenakomerno.

Na Kosovu ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. V nacionalni zakonodaji ni smrtne kazni, kosovske oblasti pa so zavezane preprečevanju mučenja in grdega ravnanja.

Skleniti je mogoče, da se prebivalstvo Kosova ne sooča s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode, kar je razvidno iz zgornje analize in tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošelj, zato se lahko država določi kot varna izvorna država na ravni Unije.

Druge izvorne države

Kar zadeva **Bangladeš**, ga je po informacijah EUAA do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 6 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Bangladeša leta 2024 na ravni EU znašala 4 %.

Bangladeš je ratificiral nekatere mednarodne instrumente o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah (MPDPP).

Bangladeš je na poti politične tranzicije stran od represivnega sistema, značilnega po pogostih kršitvah človekovih pravic; postopek še poteka. Država je parlamentarna republika, ki jo ureja ustava, ki predpisuje delitev oblasti med izvršilno in sodno oblastjo. Prejšnja vlada je bila po množičnih protestih, ki so potekali po vsej državi julija in v začetku avgusta 2024, odstranjena z oblasti. Začasna vlada pod vodstvom dobitnika Nobelove nagrade za mir Mohameda Junusa je bila imenovana 8. avgusta 2024. Njena glavna naloga je organizirati nove volitve, ki naj bi potekale konec leta 2025 ali v začetku leta 2026, in začeti delo v zvezi z obsežnimi reformami za ponovno vzpostavitev demokratičnih institucij. Ustanovljenih je bilo deset komisij za reforme, tudi za pravice žensk, z nalogo predlaganja reform ustave, policije, sodstva, volilne komisije, javne uprave in boja proti korupciji.

Bangladeš si že dolgo prizadeva gostiti skoraj milijon rohinških beguncev iz Mjanmara, in sicer kljub nenehnim izzivom, vključno z gospodarskimi težavami, ki na splošno pestijo

prebivalstvo. Bangladeš si s tekočimi reformami močno prizadeva za večjo politično stabilnost in demokratično upravljanje. Prizadevanja za krepitev svobode izražanja in svobode tiska napredujejo, o čemer priča predvsem razveljavitev akta o kibernetiki varnosti. Čeprav nekateri izzivi ostajajo, je država jasno zavezana spodbujanju bolj odprte civilne družbe.

EU je največji izvozni trg Bangladeša, zahvaljujoč trgovinskim preferencialom „Vse razen orožja“ in zelo konkurenčni industriji oblačil v Bangladešu, ki je v zadnjih letih ključni element pozitivne rasti gospodarstva in je prispevala k zmanjšanju revščine, kar je posledično privedlo do konkretnega razvoja na področju izobraževanja in zdravja, ki koristi prebivalstvu. EU z Bangladešem dejavno sodeluje v dialogu o človekovih pravicah, pravicah delavcev in podnebnih vprašanjih. EU je pripravljena podpreti in spremljati proces demokratične, miroljubne in vključujoče tranzicije. Pogajanja o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju so se začela leta 2023.

Kar zadeva dostop do sodnega varstva, so bile komisije, ki jih je ustanovila začasna vlada, zadolžene za zbiranje zamisli o reformi sodstva, vključno z znižanjem sodnih taks in sodnih zaostankov. Te pozitivne spremembe še niso prinesle pomembnih rezultatov, saj se sodišča glede na poročila soočajo s težavami glede zmogljivosti zaradi velikega zaostanka pri obravnavanju zadev, zamud pri dokončnih odločitvah in pomanjkljive digitalne infrastrukture; poleg tega naj bi dostop do pravnega varstva znatno ovirala korupcija.

Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Bangladeša državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. Bangladeš je pokazal zavezanost spoštovanju temeljnih pravic z zagotavljanjem, da njegovi državljanji niso izgnani, odstranjeni ali izročeni državam, v katerih bi lahko bili podvrženi smrti kazni, mučenju, preganjanju ali nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju.

Še vedno obstajajo izzivi v zvezi s položajem rohinških beguncev, vključno z incidenti, ko so bili rohinški begunci vrnjeni v državo Rakhine v Mjanmaru, in le izboljšanje razmer v Mjanmaru bi lahko ustvarilo pogoje za varno, trajno, prostovoljno in dostojanstveno vrnitev rohinških beguncev. Vendar potekajo prizadevanja za rešitev teh vprašanj v sodelovanju z mednarodnimi partnerji.

V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. Bangladeška ustava zagotavlja svobodo veroizpovedi in prepoveduje diskriminacijo zaradi vere, rase, kaste ali kraja rojstva. Vlada si še naprej prizadeva za spodbujanje vključujoče družbe, incidenti, ki prizadenejo avtohtone in verske manjšine, pa ostajajo redki. Ahmadijski muslimani in krščanske manjšine, hindujci in druge manjšine so občasno izpostavljeni napetostim, vendar potekajo prizadevanja za okrepitev pravnega varstva in spodbujanje strpnosti.

Bangladeš je dosegel napredek pri spodbujanju enakosti spolov in boju proti diskriminaciji. Ozaveščenost o raznolikosti in vključevanju se postopoma povečuje, čeprav se LGBTIQ osebe še naprej soočajo z diskriminacijo in nadlegovanjem. Vse več je razprav o varstvu človekovih pravic in organizacije civilne družbe se dejavno zavzemajo za bolj vključujoče politike, vendar so istospolni odnosi še vedno kaznivo dejanje.

Bangladeš je ratificiral Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk. Sprejel je tudi nacionalni akcijski načrt za preprečevanje nasilja nad ženskami in otroki (2018–2030), bangladeška sekundarna zakonodaja pa vključuje več zakonov za obravnavanje posebnih oblik nasilja nad ženskami. Nasilje na podlagi spola v tej državi ostaja razširjen izziv, saj prihaja do spolnega nadlegovanja na delovnem mestu in v šolah.

Rohinški begunci v taboriščih prejemajo humanitarno pomoč, vključno z zatočišči in osnovnimi storitvami. Vendar izzivi ostajajo, saj Bangladeš ni pogodbenica Ženevske konvencije o statusu beguncev iz leta 1951, zato se rohinški begunci soočajo z omejitvami

gibanja ter omejenim dostopom do formalnega izobraževanja in zaposlitve. Organi sodelujejo z mednarodnimi partnerji, da bi okrepili zaščitne ukrepe in izboljšali življenjske razmere ter obravnavali varnostna vprašanja v taboriščih. Poleg tega je namen sodelovanja s humanitarnimi organizacijami izboljšati priložnosti za samozadostnost in dolgoročno stabilnost.

V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. Čeprav v Bangladešu še vedno obstaja smrtna kazen in Bangladeš ni podpisal drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah za odpravo smrtne kazni, se izrečene smrtne kazni redko izvršijo. Poleg tega se je Bangladeš v Svetu za človekove pravice vzdržal zadnjega glasovanja o smrtni kazni, kar odraža njegovo sodelovanje v svetovnih razpravah o človekovih pravicah.

Bangladeš je ratificiral Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. Poročalo se je o mučenju pripornikov in slabem ravnanju z njimi s strani policijskih organov in vojske v obdobju prejšnje vlade. Bangladeš ostaja mirna država. V Bangladešu ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. Čeprav v regiji Chittagong Hill Tracts še tli upor, ostaja lokaliziran in ne predstavlja širšega varnostnega tveganja. Vlada še naprej sodeluje v dialogu in razvoju pobud za spodbujanje stabilnosti v regiji.

Glede na zgornjo analizo in kot je razvidno tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošelj za azil na ravni EU, je mogoče sklepati, da se prebivalci Bangladeša na splošno ne soočajo s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode. Zato se Bangladeš lahko določi kot varna izvorna država. To ne posega v posebne izzive, s katerimi se soočajo nekatere skupine v državi in ki jim je morda treba nameniti posebno pozornost.

Kar zadeva **Kolumbijo**, je po informacijah EUAA na nacionalni ravni kot varno izvorno državo ni določila nobena država članica, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Kolumbije leta 2024 na ravni EU znašala 5 %.

Kolumbija je ratificirala glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah.

Kolumbija je zvezna republika z demokratičnim predstavniškim političnim sistemom, oblast pa je razdeljena na izvršilno, zakonodajno in sodno vejo. Ustava iz leta 1991 in sodna praksa ustavnega sodišča, ki je sledila, zagotavljata trdno jamstvo za človekove pravice. Ustavno sodišče je tudi večkrat ugotovilo neustavnosti na področju človekovih in okoljskih pravic, vključno s posebno odločbo o zagovornikih človekovih pravic iz decembra 2023.

Kolumbija ima tudi številne politike, mehanizme in zakone za preprečevanje zlorab zoper profile oseb, ki so postale tarče, kot so zagovorniki človekovih pravic, nekdanji borci in drugi ogroženi posamezniki, ter za izboljšanje dostopa do pravnega varstva.

Ni znakov razširjenega izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Kolumbije državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja.

Kolumbija je opisana kot vodilna v svetu, kar zadeva njen odziv na doslej največje migracije milijonov Venezuelcev prek meje njihove države, in je postavila nove standarde za vključevanje velikih tokov ljudi v razmerah prisilnega razseljevanja.

V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. LGBTIQ osebe so pravno zaščitene, vendar so pogosto tarča socialne diskriminacije. Kolumbija velja za pionirko na področju zaščite zagovornikov človekovih pravic, saj je leta 1997 vzpostavila

program zaščite. Zagovorniki človekovih pravic, socialni voditelji in okoljevarstveniki so bili žrtve umorov, groženj in stigmatizacije. Novinarji so bili zaradi svojega dela žrtve ustrahovanja, nasilja in povračilnih ukrepov. Do napadov je večinoma prihajalo v departmajih Antioquia, Arauca in Cauca. Spricho teh izzivov si je vlada družno prizadevala za odpravo nasilja.

V Kolumbiji na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. Smrtna kazen je na podlagi kolumbijske ustave prepovedana. Pravni okvir, ki prepoveduje mučenje in nečloveško ali ponižujoče ravnanje s kaznovanjem, je v skladu z mednarodnimi standardi.

Kar zadeva prisotnost grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada, obstajajo oborožene skupine, ki še naprej delujejo in širijo svojo prisotnost po državi. Območja, ki jih je nasilje najbolj prizadelo, so običajno območja, ki jih je pred tem nadziral FARC in kjer poteka boj za vire, kot so posevki koke in nezakoniti rudniki. Misija ZN za preverjanje v Kolumbiji navaja, da so oboroženi spopadi skoncentrirani na območjih, ki so že v preteklosti trpela zaradi nasilja, kot so podeželska območja Antioquia, Arauca, južni Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, Guaviare, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo in Valle del Cauca.

Ker se zdi, da je utemeljeno tveganje preganjanja in resne škode skoncentrirano na določenih podeželskih območjih kolumbijskih regij, bi morali pristojni organi držav članic v skladu s svojo obveznostjo iz člena 8 uredbe o pogojih za azil posebno pozornost nameniti vprašanju, ali prosilci iz Kolumbije ne potrebujejo mednarodne zaščite, ker lahko varno in zakonito potujejo v del Kolumbije in so vanj sprejeti ter se lahko razumno pričakuje, da se tam naselijo, in ali v navedenem delu države prosilci nimajo utemeljenega strahu pred preganjanjem ali ni utemeljenega tveganja, da utrpijo resno škodo, ali imajo dostop do učinkovite in trajne zaščite pred preganjanjem ali resno škodo.

Glede na zgornjo analizo in kot je razvidno tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošelj za azil na ravni EU, je mogoče sklepati, da se prebivalci Kolumbije na splošno ne soočajo s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode. Zato se Kolumbija lahko določi kot varna izvorna država. To ne posega v posebne izzive, s katerimi se soočajo nekatere skupine v državi in ki jim je morda treba nameniti posebno pozornost.

Kar zadeva **Egipt**, ga je po informacijah EUAA do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 6 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Egipta leta 2024 na ravni EU znašala 4 %.

Egipt je ratificiral glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah, vendar še ni pristopil k Mednarodni konvenciji o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem. Država gosti več milijonov beguncev in prosilcev za azil, razmere pa so se še poslabšale zaradi zaostrovanja konflikta v Sudanu. Egipt je nedavno odobril nov zakon o azilu in z UNHCR sodeluje pri prehodu na izvajanje.

Egiptovska ustava opredeljuje državo kot demokratično republiko, v kateri je predsednik hkrati voditelj države in voditelj izvršilne veje oblasti. Egipt je leta 2021 odpravil izredne razmere (razen območij na Sinaju).

Kar zadeva dostop do sodnega varstva, egiptovska ustava zagotavlja neodvisnost, imuniteto in nepristranskost sodstva. Od odprave izrednih razmer leta 2021 delujejo redni sodni mehanizmi. Vendar organi še naprej uporabljajo nujna in vojaška sodišča za pregon posameznikov na podlagi širokih določb protiteroristične zakonodaje in drugih zakonov.

Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Egipta državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja.

V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. Ustava priznava krščanstvo, islam in judaizem ter potrjuje, da so državljani enaki pred zakonom ter v zvezi s pravicami, svoboščinami in splošnimi dolžnostmi brez diskriminacije, na primer na podlagi vere in spola. Diskriminacija in spodbujanje sovraštva sta po zakonu kaznivi dejanji. Vendar se lahko nekateri pripadniki verskih skupnosti v praksi soočajo z diskriminacijo. Zagovorniki človekovih pravic, politični aktivisti in nasprotniki se lahko soočajo s samovoljnimi aretacijami in mučenjem ter so lahko tarča ukrepov, kot so omejitve potovanj in zamrznitev premoženja. Sporazumni istospolni odnosi v Egiptu niso izrecno opredeljeni kot kaznivo dejanje, vendar položaj LGBTIQ oseb ostaja izziv.

Izzivi na področju človekovih pravic v Egiptu so še vedno veliki, zlasti v zvezi z varstvom temeljnih svoboščin, upravljanjem in pravno državo. Vendar je politično vodstvo v Egiptu v zadnjih letih sprejelo ukrepe, s katerimi je bolj poudarilo pomen spoštovanja človekovih pravic. Odpravilo je izredne razmere (razen območij na Sinaju), uvedlo prvo nacionalno strategijo za človekove pravice, ponovno vzpostavilo predsedniški odbor za amnestijo, izpustilo politične zapornike in začelo nacionalni dialog. Egipt je okrepil sodelovanje z EU na področju človekovih pravic, tudi z izmenjavami s posebnim predstavnikom EU za človekove pravice. Sodeluje v mednarodnih forumih in z Uradom visokega komisarja ZN za človekove pravice pri projektu, ki ga financira EU in katerega cilj je vzpostaviti partnerstvo med EU in ZN za združitev sinergij za krepitev kulture človekovih pravic v Egiptu.

V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. Egipt je ratificiral Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. Vendar Egipt na podlagi kazenskega zakonika in vojaških zakonov ohranja smrtno kazen, ki se v nekaterih primerih uporablja v praksi. V Egiptu ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

Za obravnavanje teh izzivov je Egipt v nacionalni strategiji za človekove pravice izjavil, da namerava reformirati zakon o priporu pred sojenjem, izboljšati razmere v zaporih, omejiti število kaznivih dejanj, ki se kaznujejo s smrtjo, in okrepiti kulturo človekovih pravic v vseh vladnih institucijah. Potrebno je učinkovito izvajanje, saj je bil do zdaj dosežen napredek na institucionalni ravni.

Glede na zgornjo analizo in kot je razvidno tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošelj za azil na ravni EU, je mogoče sklepati, da se prebivalci Egipta na splošno ne soočajo s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode. Zato se Egipt lahko določi kot varna izvorna država. To ne posega v posebne izzive, s katerimi se soočajo nekatere skupine v državi in ki jim je morda treba nameniti posebno pozornost.

Kar zadeva **Indijo**, jo je po informacijah EUAA do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 9 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Indije leta 2024 na ravni EU znašala 2 %.

Indija je ratificirala glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah.

Indija je na podlagi ustave republika in parlamentarna demokracija. Kar zadeva dostop do sodnega varstva, indijsko sodstvo večinoma deluje ter je neodvisno od zakonodajne in izvršilne veje oblasti. Poleg tega lahko kršitve človekovih pravic preiskuje in odpravi

neodvisen organ, ustanovljen na podlagi zakona o varstvu človekovih pravic, tj. nacionalna komisija za človekove pravice, ki je odgovorna indijskemu parlamentu.

Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Indije državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja.

V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. Poroča se, da se novinarji, zagovorniki človekovih pravic in aktivisti, dejavni pri boju proti korupciji, soočajo s fizičnim in spletnim nadlegovanjem in napadi.

Svoboda veroizpovedi in prepričanja je uveljavljena ustavna pravica. Še vedno obstajajo izzivi za muslimanske in krščanske skupnosti, ki se soočajo z diskriminacijo in sektaškim nasiljem. Obstajajo tudi izzivi, povezani s sodnimi in upravnimi sredstvi za obravnavanje diskriminacije verskih manjšin.

Indija v svojem nacionalnem pravu uradno priznava pravice žensk in enakost spolov. A spolno nasilje ostaja resen problem. Organizacije civilne družbe prispevajo k ozaveščanju o položaju žensk v državi, pravosodni organi pa so sprejeli več prelomnih odločb o spoštovanju pravic žensk.

Indijska ustava zagotavlja enake možnosti, vlada pa je sprejela ukrepe za rezervacijo mest za pripadnike najnižjih kast in plemen v javnem sektorju in na univerzah, kar glede na poročila izboljšuje socialno mobilnost. A izvrševanje zakonov, ki ščitijo najnižje kaste in plemena, ostaja neustrezno.

V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. Opozoriti je treba, da Indija v svojem kazenskem pravu ohranja smrtno kazen in ni podpisala drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega namen je odprava smrtne kazni. Kljub temu se je število izrečenih smrtnih kazni zmanjšalo, glede na poročila pa se smrtna kazen od leta 2020 v praksi ne uporablja.

Indija je ratificirala Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, vendar se je poročalo o primerih mučenja s strani policijskih organov. V Indiji ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

Glede na zgornjo analizo in kot je razvidno tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošelj za azil na ravni EU, je mogoče sklepati, da se prebivalci Indije na splošno ne soočajo s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode. Zato se Indija lahko določi kot varna izvorna država. To ne posega v posebne izzive, s katerimi se soočajo nekatere skupine v državi in ki jim je morda treba nameniti posebno pozornost.

Kar zadeva **Maroko**, ga je po informacijah EUAA do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 11 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Maroka leta 2024 na ravni EU znašala 4 %.

Maroko je ratificiral glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah.

Na podlagi ustave iz leta 2011 je Maroko monarhija s parlamentom, najvišjo oblast pa ima kralj. Ustava uvaja tudi načelo ločitve, ravnotežja in sodelovanja vej oblasti ter potrjuje neodvisnost sodstva, katere porok je kralj, ter načelo trajnega mandata sodnikov.

Maroko je leta 2012 začel prelomne reforme, namenjene krepitvi pravne države in neodvisnosti sodstva, vključno z reformo kazenskega zakonika. Organi so sprejeli ukrepe za

izboljšanje dostopa do pravnega varstva, delo pa še naprej poteka za izboljšave na področjih, povezanih s preglednostjo, korupcijo in zlorabami.

Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Maroka državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja.

V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. Potekajo prizadevanja za boj proti nasilju v družini in spodbujanje pravic žensk, tudi s sedanjo reformo družinskega prava. Maroko ima dejavno vlogo v večstranskih oblikah sodelovanja in je sprožil več ambicioznih pobud. V nekaterih primerih so za organizacije civilne družbe veljale nekatere omejitve, kritičnim novinarjem pa so bile domnevno izrečene kazni za kazniva dejanja, nakar jih je kralj pomilostil. Čeprav se sporazumni istospolni odnosi med odraslimi na splošno dopuščajo, kadar potekajo v zasebnem okolju, so v kazenskem zakoniku še naprej opredeljeni kot kaznivo dejanje. Položaj LGBTIQ oseb ostaja izziv.

V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. Maroko že od leta 1993 spoštuje moratorij na izvajanje smrtne kazni, vendar smrtno kazen ohranja v svojem kazenskem pravu in ni ratificiral drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah glede odprave smrtne kazni. Decembra 2024 je v Generalni skupščini Združenih narodov glasoval za resolucijo o svetovnem moratoriju na smrtno kazen.

Operacionalizacija nacionalnega mehanizma za preprečevanje mučenja je pomemben korak k izboljšanju pravic zapornikov, a nekateri izzivi ostajajo.

V Maroku ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

Glede na zgornjo analizo in kot je razvidno tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošelj za azil na ravni EU, je mogoče sklepati, da se prebivalci Maroka na splošno ne soočajo s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode. Zato se Maroko lahko določi kot varna izvorna država. To ne posega v posebne izzive, s katerimi se soočajo nekatere skupine v državi in ki jim je morda treba nameniti posebno pozornost.

Kar zadeva **Tunizijo**, jo je po informacijah EUAA do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 10 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Tunizije leta 2024 na ravni EU znašala 4 %.

Tunizija je ratificirala glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah.

Na podlagi ustave iz leta 2022 ima Tunizija predsedniški sistem, v katerem je predsednik vsakih pet let izvoljen na nacionalnih volitvah. Predsednik in skupščina predstavnikov ljudstva imata pravico do zakonodajne pobude, vendar imajo predsednikovi predlogi prednost pred zakonodajnimi predlogi članov skupščine predstavnikov ljudstva.

Kar zadeva dostop do sodnega varstva, ustava določa, da je sodstvo neodvisna funkcija, ki jo opravljajo sodniki, nad katerimi ni drugih organov, le zakon, ter pravosodne organe pooblašča za varstvo pravic in svoboščin, pri čemer priznava neodvisno vlogo sodstva pri zaščiti pred kršitvami izvršilne in zakonodajne oblasti. Pravosodni sistem se po poročanju sooča z izzivi, tudi zaradi omejenih virov.

Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Tunizije državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja.

V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 uredbe o pogojih za azil. Politične osebnosti in aktivisti ter odvetniki in sodniki so predmet omejevalnih ukrepov, vključno s pridržanjem, aretacijami in pregonom, pogosto v skladu z zakonodajo o boju proti terorizmu in korupciji. Novinarji so bili tarča pregona in pridržanja na podlagi obtožb, kot sta žalitev oblasti ali širjenje lažnih novic. Na splošno dejanja zatiranja niso tako obsežna, da bi prikazovala razmere obsežne in sistematične represije. Vendar so bili na področju zaščite migrantov člani organizacij, ki nudijo nastanitev migrantom in beguncem, predmet policijske preiskave in pripora. Sporazumni istospolni odnosi med odraslimi ostajajo prepovedani na podlagi tunizijskega kazenskega prava, ki zanje določa zaporne kazni do treh let. Zakon se je v zadnjih letih občasno izvrševal. Položaj LGBTIQ oseb ostaja izziv. Hkrati pa so nekatere posebne skupine za človekove pravice LGBTIQ uradno priznane in zakonito registrirane.

V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 uredbe o pogojih za azil. Tunizija že od leta 1991 spoštuje moratorij na izvajanje smrtne kazni, vendar smrtno kazen ohranja v svojem kazenskem pravu in ni ratificirala drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah glede odprave smrtne kazni, nacionalna sodišča pa po poročanju izrekajo smrtne kazni.

Tunizija je ratificirala Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, ki pa se še ne izvaja v celoti.

V Tuniziji ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

Glede na zgornjo analizo in kot je razvidno tudi iz nizke stopnje ugodno rešenih prošenj za azil na ravni EU, je mogoče sklepati, da se prebivalci Tunizije na splošno ne soočajo s preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode. Zato se Tunizija lahko določi kot varna izvorna država. To ne posega v posebne izzive, s katerimi se soočajo nekatere skupine v državi in ki jim je morda treba nameniti posebno pozornost.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je skladen z uredbo o azilnem postopku, ki omogoča določitev tretjih držav kot varnih izvornih držav na ravni Unije. Skladen je tudi z uredbo o pogojih za azil, ki se uporablja za pogoje, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, in vsebino priznane mednarodne zaščite, ter vsebuje podrobne določbe o tem, katera dejanja bi bilo treba šteti za dejanja preganjanja ali resne škode v smislu Ženevske konvencije in katere elemente je treba upoštevati pri presoji razlogov za preganjanje.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog za vzpostavitev skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav in za določitev zlasti tretjih držav, ki jih je Evropski svet določil za države kandidatke za članstvo v EU, je skladen s širitveno politiko Unije. Ko je Evropski svet ustrezne države določil za države kandidatke, je presodil, da izpolnjujejo merila, ki jih je določil Evropski svet v Københavnu 21. in 22. junija 1993 in ki se nanašajo na stabilnost institucij, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, spoštovanje človekovih pravic ter spoštovanje in varstvo manjšin. Države kandidatke bodo morale še naprej izpolnjevati ta merila, da bodo lahko postale članice Unije. Napredek pri izpolnjevanju političnih in gospodarskih meril ter usklajevanje s pravnim redom Unije se vsako leto oceni v letnem poročilu Evropske komisije o napredku.

Predlog podpira splošne cilje pakta o migracijah in azilu, zlasti cilj povečanja učinkovitosti obravnave prošelj za azil v EU ter iskanja rešitev za sodelovanje in delitev bremena s tretjimi državami.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 78(2)(d) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki je pravna podlaga za ukrepe za skupne postopke za dodelitev ali odvzem enotnega statusa azila ali subsidiarne zaščite. Namen predloga je na ravni Unije določiti varne izvirne države za namene uredbe o azilnem postopku s spremembo te uredbe, ki je bila sprejeta na podlagi člena 78(2)(d) PDEU.

• Načelo neobveznega sodelovanja

V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, Irska ne sodeluje pri sprejetju ukrepov, sprejetih na podlagi naslova V tretjega dela PDEU, ki vključuje ukrepe za vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema, ki zato zanjo niso zavezujoči. Vendar se lahko Irska v skladu s členom 3 navedenega protokola odloči, da bo sodelovala pri sprejetju in uporabi takih ukrepov. Irska je uradno obvestila, da želi sodelovati pri novi uredbi o azilnem postopku. Prav tako se lahko v skladu s členoma 3 in 4a Protokola št. 21 odloči, da bo sodelovala pri sprejetju in uporabi tega predloga, ki spreminja uredbo o azilnem postopku.

V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Naslov V PDEU o območju svobode, varnosti in pravice prenaša nekatere pristojnosti v zvezi s temi vprašanji na Evropsko unijo. Te pristojnosti je treba izvajati v skladu s členom 5 Pogodbe o Evropski uniji, tj. če in kolikor države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganega ukrepa in se ti zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Evropske unije.

Namen predloga je vzpostaviti skupni seznam varnih izvornih držav na ravni Unije, saj bo vsem državam članicam olajšal uporabo postopkov, povezanih z uporabo koncepta varne izvirne države. Namen predloga je tudi odpraviti nekatera obstoječa razhajanja med nacionalnimi seznamami držav članic z varnimi izvornimi državami, zaradi katerih se za prosilce za mednarodno zaščito, ki izvirajo iz teh tretjih držav, v državah članicah ne uporabljajo vedno isti postopki. Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči splošnega cilja predlaganega ukrepa, temveč se ta cilj lažje doseže na ravni Evropske unije.

• Sorazmernost

V skladu z načelom sorazmernosti predlagane spremembe veljavnega zakonodajnega okvira ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje določenega cilja. Skupni evropski seznam varnih izvornih držav bo vzpostavljen v skladu z merili, ki so že določena v uredbi o azilnem postopku za določitev varnih izvornih držav, države na skupnem evropskem seznamu pa se bodo redno pregledovale. Predlagane spremembe uredbe o azilnem postopku so omejene na to, kar je potrebno za zagotovitev, da se določbe uredbe v zvezi z uporabo koncepta varne

izvirne države uporabljajo za tretje države s skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav.

- **Izbira instrumenta**

Izbira uredbe kot instrumenta za vzpostavitev skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav je ustrezna zaradi narave takšnega skupnega seznama, saj se ta vzpostavlja na ravni Unije in bi se moral neposredno uporabljati v pravnih redih držav članic.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Predsednica Evropske komisije, Ursula von der Leyen, je 16. decembra 2024 v pismu voditeljem držav pred zasedanjem Evropskega sveta sporočila, da je bila Agencija EU za azil pozvana k pospešitvi analize specifičnih tretjih držav, ki bi lahko bile določene kot varne izvirne države, da bi se pripravil seznam EU. Evropski svet se je v sklepih, sprejetih po zasedanju 19. decembra 2024, seznanil s pismom in tekočim delom v zvezi z varnimi izvornimi državami. Posvetovanja so potekala na najvišji ravni.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Informacije, ki jih je zbrala Agencija, so temeljile na različnih virih, med katerimi so med drugim: poročila Evropske komisije, vključno s poročili o širitvi EU; poročila Evropske službe za zunanje delovanje; poročila agencij EU (kot je Agencija EU za temeljne pravice); poročila visokega komisarja Združenih narodov za begunce in drugih mednarodnih organizacij (npr. Sveta Evrope, Urada visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice) ter nevladnih organizacij, vključno z organizacijami civilne družbe; politične analize možganskih trustov s področja politike in mednarodnih odnosov; preverjeni članki spletnih medijev; časopisni članki ter nacionalna zakonodaja v zadevnih državah.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah, vključno s pravico do azila in zaščito pred vračanjem, kot sta določeni v členih 18 oziroma 19 Listine.

V skladu z uredbo o azilnem postopku dejstvo, da je tretja država določena kot varna izvirna država, ne more zagotoviti absolutnega jamstva varnosti državljanom te države in zato ne bo odpravilo potrebe po ustrezni individualni obravnavi njihovih prošenj za mednarodno zaščito. Opomniti je treba tudi, da se določitev zadevne države kot varne ne uporablja za prosilca, ki izkaže, da ob upoštevanju njegovih posebnih okoliščin obstajajo resni razlogi zoper štetje te države za varno.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun EU in naj ne bi imel posledic za proračune držav članic.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

V skladu z uredbo o azilnem postopku mora Komisija ob pomoči EUAA pregledati razmere v tretjih državah, ki so na ravni Unije določene kot varne izvirne države. V primeru znatnega

poslabšanja razmer v taki tretji državi in po utemeljeni presoji mora Komisija za obdobje šestih mesecev z delegiranim aktom začasno preklicati določitev te tretje države kot varne izvirne države na ravni Unije. V skladu z uredbo o azilnem postopku, kadar Komisija sprejme delegirani akt o začasnem preklicu določitve tretje države kot varne izvirne države na ravni Unije, v treh mesecih po datumu sprejetja navedenega delegiranega akta v skladu z rednim zakonodajnim postopkom predloži predlog za spremembo te uredbe za trajno odstranitev določitve navedene tretje države kot varne izvirne države na ravni Unije.

Kadar Komisija ne predloži predloga v treh mesecih po sprejetju delegiranega akta, delegirani akt o začasnem preklicu določitve tretje države kot varne izvirne države na ravni Unije preneha veljati. Kadar Komisija tak predlog predloži v treh mesecih po sprejetju delegiranega akta, je pooblaščen, da na podlagi utemeljene presoje podaljša veljavnost navedenega delegiranega akta za šest mesecev z možnostjo enkratnega podaljšanja tega podaljšanja.

Poleg tega bo EUAA z začetkom uporabe pakta junija 2026 na podlagi člena 14 uredbe o Agenciji EU za azil (Uredba (EU) 2021/2303) spremljala operativno in tehnično uporabo skupnega evropskega azilnega sistema. Uporaba koncepta varne izvirne države bo del spremljanja, ki ga bo izvajala EUAA. Poleg tega letna poročila, ki jih mora Komisija sprejeti v skladu s členom 9 uredbe o upravljanju azila in migracij, vključujejo rezultate spremljanja, ki ga izvaja EUAA, kar torej vključuje uporabo koncepta varne izvirne države in seznama. Komisija mora te različne elemente upoštevati pri ocenjevanju, ali so države članice pod migracijskim pritiskom, ali jim ta grozi ali se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami, pa tudi pri ugotavljanju, ali ima država članica sistemske pomanjkljivosti, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje dublinskega sistema.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Vzpostavitev seznama varnih izvornih držav na ravni Unije

Člen 1 spreminja člen 62 z uvedbo novega odstavka, v katerem so države kandidatke za članstvo v Uniji določene kot varne izvirne države, Priloga II pa šest držav in eno potencialno kandidatko za članstvo v EU na ravni Unije določa kot varne izvirne države.

Zgodnejša uporaba nove podlage za pospešeni postopek/postopek na meji, in sicer kadar osebe izvirajo iz držav z nizko stopnjo ugodno rešenih prošenj (države, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil 20 % ali manj)

Namen te nove podlage za pospešeni postopek in postopek na meji, predviden v uredbi o azilnem postopku, je državam članicam omogočiti, da se hitro in prožno odzovejo na spremembe migracijskih tokov. Nova podlaga temelji na objektivnejših in enostavnejših merilih, v skladu s katerimi bi morale države članice pospešiti obravnavo prošenj prosilcev iz tretjih držav, za katere je delež pozitivnih odločitev o azilu v skupnem številu odločitev o azilu po najnovejših razpoložljivih letnih podatkih Eurostata o povprečju na ravni Unije 20 % ali manj. Njegova uporaba bi morala privedi tudi do bolj usklajenega pristopa držav članic k azilnim postopkom, saj je ključni element odstotek pozitivnih odločitev na ravni EU o mednarodni zaščiti, kar je objektivni, preverljiv in močan kazalnik verjetnosti, da posameznik potrebuje zaščito.

Uporaba podlage za pospešitev bo ostala prostovoljna, dokler se ne začne uporabljati uredba o azilnem postopku. V praksi bi morale imeti države članice možnost, da take prošnje oseb, ki verjetno ne potrebujejo mednarodne zaščite, obravnavajo v pospešenem postopku ali postopku na meji in nato te osebe hitro vrnejo. To bo organom, pristojnim za azil in migracije, omogočilo učinkovitejše ocenjevanje utemeljenih prošenj, hitrejše sprejemanje odločitev ter s

tem prispevanje k boljšemu in verodostojnejšemu delovanju azilne politike in politike vračanja ob polnem spoštovanju temeljnih pravic.

Zgodnja uporaba izjem za varne tretje države in varne izvirne države v nacionalni zakonodaji

Uredba o azilnem postopku omogoča, da se tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni določijo varne tretje države in varne izvirne države, z ozemeljskimi izjemami in izjemami za prepoznavne kategorije oseb, da se upoštevajo zapletene in dinamične razmere v tretjih državah. Da bi se ta koncepta lahko uporabljala v praksi, bi morale imeti države članice možnost, da te določbe v zvezi s svojimi nacionalnimi seznamami uporabljajo čim prej pred junijem 2026.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o spremembi Uredbe (EU) 2024/1348 glede vzpostavitve seznama varnih izvornih držav na ravni Unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2), točka (d), Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,
ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Uredbo (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta⁴ se lahko uporabljajo posebna pravila, kadar prosilec prihaja iz varne izvorne države. In sicer je treba prošnjo obravnavati po pospešenem postopku in, če prosilcu vstop na ozemlje države članice še ni bil dovoljen, lahko država članica obravnava utemeljenost prošnje v postopku na meji.
- (2) Uporabo koncepta varne izvorne države kot bistvenega orodja za podporo hitri obravnavi prošenj, ki najverjetneje niso utemeljene, je treba okrepiti z določitvijo tretjih držav kot varnih izvornih držav. Poleg tega je treba obravnavati nekatere obstoječe razlike med nacionalnimi seznamami držav članic z varnimi izvornimi državami. Zato bi bilo treba na ravni Unije vzpostaviti seznam varnih izvornih držav. Države članice sicer obdržijo pravico do uporabe ali uvedbe zakonodaje, ki dopušča določitev, da se na nacionalni ravni določijo tretje države, ki niso določene kot varne izvorne države na ravni Unije, bi pa taka skupna določitev na ravni Unije morala zagotoviti, da se koncept enotno uporablja v vseh državah članicah v zvezi s prosilci, katerih izvorne države so določene.
- (3) Dejstvo, da se tretja država na ravni Unije ali nacionalni ravni šteje kot varna izvorna država, ne pomeni absolutnega jamstva varnosti državljanom te države in zato ne odpravlja potrebe po individualni obravnavi prošnje za mednarodno zaščito. Države članice lahko uporabijo koncept varne izvorne države le, kadar prosilec v okviru individualne presoje ne more zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept varne izvorne države zanj ne uporablja, in pod pogojem, da ima prosilec

² UL C , , str. .

³ UL C , , str. .

⁴ Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

državljanstvo te države ali je oseba brez državljanstva in je imel prej običajno prebivališče v tej državi. Uporaba tega koncepta v okviru individualne presoje ne posega v dejstvo, da se lahko nekatere kategorije prosilcev znajdejo v posebnem položaju v določenih tretjih državah in imajo zato utemeljen strah pred preganjanjem ali se soočajo z utemeljenim tveganjem, da utrpijo resno škodo.

- (4) Kar zadeva države, ki jim je bil podeljen status držav kandidatke za pristop k Uniji, Pogodba o Evropski uniji določa pogoje in načela, ki jih mora spoštovati vsaka država, ki želi postati država članica. Ta merila je določil Evropski svet v Københavnu leta 1993, leta 1995 pa jih je okrepil Evropski svet v Madridu. Ta merila so stabilnost institucij, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice ter spoštovanje in varstvo manjšin; delujoče tržno gospodarstvo in sposobnost soočanja s pritiski konkurence in tržnimi silami znotraj EU ter sposobnost prevzema obveznosti članstva, vključno z učinkovitim izvajanjem pravil, standardov in politik, ki tvorijo pravni korpus EU, ter spoštovanjem ciljev politične, gospodarske in monetarne unije. Evropski svet državi podeli status države kandidatke na podlagi mnenja Evropske komisije, pripravljenega na podlagi prošnje države za članstvo v Uniji.
- (5) Ocena razmer v drugih tretjih državah temelji na vrsti ustreznih in razpoložljivih virov informacij, vključno z informacijami držav članic, Agencije Evropske unije za azil (v nadaljnjem besedilu: Agencija za azil), Evropske službe za zunanje delovanje, visokega komisarja Združenih narodov za begunce in drugih ustreznih mednarodnih organizacij. Pri oceni se v skladu z Uredbo (EU) 2024/1348 upošteva tudi skupna analiza informacij o izvorni državi iz člena 11 Uredbe (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, kadar so na voljo.
- (6) Evropski svet je državam kandidatkam za članstvo v EU na podlagi priporočila Evropske komisije s soglasnim sklepom podelil ta status. Zlasti v zvezi s političnimi merili za članstvo v EU je bilo ugotovljeno, da so države kandidatke za članstvo v EU napredovale pri doseganju stabilnosti institucij, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice ter spoštovanje in varstvo manjšin. Zato je mogoče skleniti, da bi bilo treba tretje države, ki jim je bil podeljen status kandidatke za članstvo v EU, določiti kot varne izvorne države, razen v naslednjih okoliščinah: kadar obstaja resna in individualna grožnja za življenje ali telesno celovitost civilista zaradi vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada v državi; kadar so bili zaradi ukrepov države sprejeti omejevalni ukrepi v smislu naslova IV petega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije ali kadar je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil na ravni EU, kar zadeva prosilce iz zadevne države, višja od 20 %.
- (7) Kar zadeva Kosovo⁶, ga je po informacijah Agencije za azil do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 16 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošenj za azil pa je za prosilce s Kosova leta 2024 na ravni Unije znašala 5 %. Kosovo je potencialna kandidatka za članstvo v Uniji. Kosovska ustava vključuje glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Kosovo je večstrankarska parlamentarna predstavniška demokracija, v kateri je oblast razdeljena med

⁵ Uredba (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2021 o Agenciji Evropske unije za azil in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 439/2010 (UL L 468, 30.12.2021, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

⁶ To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSN 1244/1999 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

zakonodajnimi, izvršilnimi in pravosodnimi institucijami, pravni okvir pa je skladen z evropskimi standardi. Pravni okvir na splošno zagotavlja varstvo temeljnih pravic in je skladen z evropskimi standardi. Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Kosova državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. Na Kosovu ni tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347⁷. V nacionalni zakonodaji ni smrtne kazni, kosovske oblasti pa so zavezane preprečevanju mučenja in grdega ravnanja. Na Kosovu ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. Na Kosovu ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.

- (8) Kar zadeva Bangladeš, ga je po informacijah Agencije za azil do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 6 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Bangladeša leta 2024 na ravni Unije znašala 4 %. Bangladeš je ratificiral nekatere mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Je parlamentarna republika, ki jo ureja ustava, ki predpisuje delitev oblasti med izvršilno in sodno oblastjo. Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Bangladeša državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347. Čeprav v Bangladešu še vedno obstaja smrtna kazen in Bangladeš ni podpisal drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega namen je odprava smrtne kazni, se smrtne kazni redko izvršijo. Bangladeš je ratificiral Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. V Bangladešu ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.
- (9) Kar zadeva Kolumbijo, je po informacijah Agencije za azil na nacionalni ravni kot varno izvorno državo ni določila nobena država članica, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Kolumbije leta 2024 na ravni Unije znašala 5 %. Kolumbija je ratificirala glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Ustava iz leta 1991 in sodna praksa ustavnega sodišča, ki je sledila, zagotavljata trdno jamstvo za človekove pravice. Kolumbija je zvezna republika z demokratičnim predstavniškim političnim sistemom, oblast pa je razdeljena na izvršilno, zakonodajno in sodno vejo. Ni znakov razširjenega izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Kolumbije državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. Na splošno v Kolumbiji ni tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347, razen na posebnih podeželskih območjih, kjer država ni v celoti prisotna. Smrtna kazen je na podlagi kolumbijske ustave prepovedana. Pravni okvir, ki prepoveduje mučenje in nečloveško ali ponižujoče ravnanje s kaznovanjem, je v skladu z mednarodnimi standardi. Ni splošne grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali

⁷ Uredba (EU) 2024/1347 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite ter spremembi Direktive Sveta 2003/109/ES in razveljavitvi Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

notranjega oboroženega spopada. V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.

- (10) Kar zadeva Egipt, ga je po informacijah Agencije za azil do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 6 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Egipta leta 2024 na ravni EU znašala 4 %. Egipt je ratificiral glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Je republika, v kateri je predsednik hkrati voditelj države in voditelj izvršilne veje oblasti. Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Egipta državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347. Čeprav Egipt na podlagi kazenskega zakonika in vojaških zakonov ohranja smrtno kazen, je ratificiral Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. Egipt je v nacionalni strategiji za človekove pravice izjavil, da namerava reformirati zakon o priporu pred sojenjem, izboljšati razmere v zaporih, omejiti število kaznivih dejanj, ki se kaznujejo s smrtjo, in okrepiti kulturo človekovih pravic v vseh vladnih institucijah. Potrebno je učinkovito izvajanje, saj je bil do zdaj dosežen napredek na institucionalni ravni. V Egiptu ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.
- (11) Kar zadeva Indijo, jo je po informacijah Agencije za azil do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 9 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Indije leta 2024 na ravni Unije znašala 2 %. Indija je ratificirala glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Indija je na podlagi ustave republika in parlamentarna demokracija. Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Indije državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347. Čeprav Indija v svojem kazenskem pravu ohranja smrtno kazen in ni podpisala drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega namen je odprava smrtne kazni, je bila smrtna kazen nazadnje izvršena leta 2020. Indija je ratificirala Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. V Indiji ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.
- (12) Kar zadeva Maroko, ga je po informacijah Agencije za azil do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 11 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Maroka leta 2024 na ravni Unije znašala 4 %. Maroko je ratificiral glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Je parlamentarna monarhija. Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Maroka državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347. Maroko že od leta 1993 spoštuje moratorij na izvajanje smrtne kazni, vendar smrtno kazen ohranja v svojem kazenskem pravu in ni ratificiral drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah glede odprave smrtne kazni. Maroko je ratificiral Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. V Maroku ni oboroženih spopadov, zato ni

grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.

- (13) Kar zadeva Tunizijo, jo je po informacijah Agencije za azil do zdaj na nacionalni ravni kot varno izvorno državo določilo 10 držav članic, stopnja ugodno rešenih prošelj za azil pa je za prosilce iz Tunizije leta 2024 na ravni Unije znašala 4 %. Tunizija je ratificirala glavne mednarodne instrumente o človekovih pravicah. Na podlagi ustave iz leta 2022 ima država predsedniški sistem. Ni znakov izгона, odstranitve ali izročitve državljanov Tunizije državam, v katerih obstaja nevarnost smrtne kazni, mučenja, preganjanja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V državi na splošno ni utemeljenega tveganja resne škode v smislu člena 15 Uredbe (EU) 2024/1347. Tunizija že od leta 1991 spoštuje moratorij na izvajanje smrtne kazni, vendar smrtno kazen ohranja v svojem kazenskem pravu in ni ratificirala drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah glede odprave smrtne kazni. Tunizija je ratificirala Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju. V Tuniziji ni oboroženih spopadov, zato ni grožnje vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada. V tej državi na splošno ni preganjanja v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2024/1347.
- (14) Uredba (EU) 2024/1348 omogoča določitev tretjih držav kot varnih izvornih držav na ravni Unije v skladu s pogoji iz navedene uredbe.
- (15) Na podlagi Uredbe (EU) 2024/1348 se tretja država lahko določi kot varna izvorna država le, kadar se na podlagi pravnega položaja, uporabe prava v okviru demokratičnega sistema in splošnih političnih okoliščin lahko sklepa, da ni preganjanja, kot je opredeljeno v členu 9 Uredbe (EU) 2024/1347, in utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 navedene uredbe.
- (16) Glede na to, da v Bangladešu, Kolumbiji, Egiptu, Indiji, Maroku in Tuniziji ter na Kosovu kot potencialni kandidatki za članstvo v Uniji na splošno ni tveganja preganjanja ali resne škode v smislu Uredbe (EU) 2024/1347, kar kažejo tudi zelo nizke stopnje ugodno rešenih prošelj za azil, bi bilo treba te države določiti kot varne izvorne države na ravni Unije.
- (17) Določitev teh držav kot varnih izvornih držav na ravni Unije ne posega v pravilo iz Uredbe (EU) 2024/1348, v skladu s katerim lahko države članice uporabljajo koncept varne izvorne države le, kadar prosilci v okviru individualne presoje ne morejo zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept varne izvorne države zanje ne uporablja. V zvezi s tem bi bilo treba posebno pozornost nameniti prosilcem, ki so v teh državah v posebnih položajih, kot so LGBTIQ osebe, žrtve nasilja na podlagi spola, zagovorniki človekovih pravic, verske manjšine in novinarji.
- (18) Glede na to, da se lahko razmere na področju migracij hitro spremenijo in da prihaja do povečanega pritiska zaradi prihodov mešanih tokov z velikim deležem oseb z majhno verjetnostjo, da bodo pridobile mednarodno zaščito, bi morale imeti države članice možnost, da podlago za pospešitev obravnavanja prošelj iz člena 41(1), točka (j), Uredbe (EU) 2024/1348 uporabijo od datuma, zgodnejšega od splošnega datuma začetka uporabe navedene uredbe. To bi državam članicam omogočilo hitro in prožno odzivanje na spremembe migracijskih tokov. Glede na to, da so prošnje takih prosilcev verjetno neutemeljene, bi njihova hitra obravnava v pospešenem postopku ali postopku na meji organom za azil in migracije omogočila učinkovitejše ocenjevanje pristnih prošelj in hitrejšje sprejemanje odločitev ter s tem prispevala k

boljšemu in verodostojnejšemu delovanju azilne politike in politike vračanja ob polnem spoštovanju temeljnih pravic.

- (19) Da bi se poleg tega upoštevale zapletene in dejanske razmere v tretjih državah, bi morale imeti države članice pri uporabi ali uvedbi zakonodaje, ki omogoča nacionalno določitev tretje države kot varne izvorne države ali varne tretje države, možnost, da to storijo z izjemami za določene dele njenega ozemlja ali jasno prepoznavne kategorije oseb, preden se začne uporabljati Uredba (EU) 2024/1348.
- (20) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev skupnega seznama varnih izvornih držav na ravni Unije in zgodnejše uporabe nekaterih določb Uredbe (EU) 2024/1348, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lahko doseže samo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) [V skladu s členom 3 in členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, je Irska [s pismom z dne ...] podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi [tega akta].]

ALI

[V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju [tega akta], ki zato zanjo ni zavezujoč[-a] in se v njej ne uporablja.]

- (22) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (23) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini EU o temeljnih pravicah.
- (24) Uredbo (EU) 2024/1348 bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2024/1348 se spremeni:

- (1) v členu 62 se odstavek 1 spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države, ki jim je bil podeljen status držav kandidatk za pristop k Uniji, so določene kot varne izvorne države na ravni Unije, razen če velja vsaj ena od naslednjih okoliščin:

- (a) obstaja resna in individualna grožnja za življenje ali telesno celovitost civilista zaradi vsesplošnega nasilja v razmerah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada v državi;
- (b) zaradi ukrepov države so bili sprejeti omejevalni ukrepi v smislu naslova IV petega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije;

- (c) delež odločitev organa za presojo o priznanju mednarodne zaščite prosilcem iz zadevne države – bodisi njenim državljanom bodisi, v primeru oseb brez državljanstva, prosilcem, ki so imeli v zadevni državi pred tem običajno prebivališče – je po najnovejših razpoložljivih letnih podatkih Eurostata o povprečju na ravni Unije višji od 20 %.“;
- (b) vstavi se naslednji odstavek 1a:
„1a. Tretje države iz Priloge II se določijo kot varne izvorne države na ravni Unije.“;
- (2) člen 79 se spremeni:
- (a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:
„Vendar se člen 59(2), člen 61(2) in člen 61(5), točka (b), v zvezi z uporabo koncepta ‚varna tretja država‘ v skladu s členoma 36 in 37 Direktive 2013/32/EU ter koncepta ‚varna izvorna država‘ v skladu s členom 38 Direktive 2013/32/EU uporabljajo od dneva začetka veljavnosti Uredbe (EU) .../... [o spremembi Uredbe (EU) 2024/1348].“;
- (b) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:
„Države članice lahko uporabijo člen 42(1), točka (j), in člen 42(3), točka (e), kot podlagi za pospešeni postopek obravnave v skladu s členom 31(8) Direktive 2013/32/EU ali za postopek na meji ali v tranzitnem območju v skladu s členom 43 Direktive 2013/32/EU pred 12. junijem 2026.“;
- (3) besedilo Priloge k tej uredbi je priloženo kot Priloga II.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC IN DIGITALNIH RAZSEŽNOSTI
ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1.	OKVIR PREDLOGA/POBUDE	3
1.1	Naslov predloga/pobude.....	3
1.2	Zadevna področja	3
1.3	Cilji.....	3
1.3.1	Splošni cilji	3
1.3.2	Specifični cilji	3
1.3.3	Pričakovani rezultati in posledice	3
1.3.4	Kazalniki smotrnosti	3
1.4	Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša	4
1.5	Utemeljitev predloga/pobude	4
1.5.1	Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude	4
1.5.2	Dodana vrednost ukrepanja EU (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene tega oddelka je „dodana vrednost ukrepanja EU“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja EU in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.....	4
1.5.3	Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti	4
1.5.4	Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti	5
1.5.5	Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev	5
1.6	Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic	6
1.7	Načrtovani načini izvrševanja proračuna	6
2.	UKREPI UPRAVLJANJA	8
2.1	Pravila o spremljanju in poročanju	8
2.2	Upravljavski in kontrolni sistemi	8
2.2.1	Utemeljitev načinov izvrševanja proračuna, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol.....	8
2.2.2	Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje.....	8
2.2.3	Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje med stroški kontrol in vrednostjo z njimi povezanih upravljanih sredstev) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku).....	8
2.3	Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti	9
3.	OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE	10

3.1	Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice	10
3.2	Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve	12
3.2.1	Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje	12
3.2.1.1	Odobritve iz izglasovanega proračuna	12
3.2.1.2	Odobritve iz zunanjih namenskih prejemkov	17
3.2.2	Ocenjene realizacije, financirane iz odobritev za poslovanje	22
3.2.3	Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve	24
3.2.3.1	Odobritve iz izglasovanega proračuna	24
3.2.3.2	Odobritve iz zunanjih namenskih prejemkov	24
3.2.3.3	Odobritve skupaj	24
3.2.4	Ocenjene potrebe po človeških virih	25
3.2.4.1	Financirano iz izglasovanega proračuna	25
3.2.4.2	Financirano iz zunanjih namenskih prejemkov	26
3.2.4.3	Potrebe po človeških virih skupaj	26
3.2.5	Pregled ocenjenih posledic za naložbe, povezane z digitalnimi tehnologijami	28
3.2.6	Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom	28
3.2.7	Udeležba tretjih oseb pri financiranju	28
3.3	Ocenjene posledice za prihodke	29
4.	DIGITALNE RAZSEŽNOSTI	29
4.1	Zahteve digitalnega pomena	30
4.2	Podatki	30
4.3	Digitalne rešitve	31
4.4	Ocena interoperabilnosti	31
4.5	Ukrepi v podporo digitalnemu izvajanju	32

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1 Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe o spremembi Uredbe (EU) 2024/1348 glede vzpostavitve seznama varnih izvornih držav na ravni Unije

1.2 Zadevna področja

Azil

1.3 Cilji

1.3.1 Splošni cilji

Cilj predloga je določiti tretje države kot varne izvorne države na ravni Unije in okrepiti uporabo koncepta „varna izvorna država“.

1.3.2 Specifični cilji

Specifični cilj št. 1

Doseči višjo raven konvergence glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite v smislu Uredbe (EU) 2024/1347 (v nadaljnjem besedilu: uredba o pogojih za azil).

Specifični cilj št. 2

Odpraviti nekatere obstoječe razlike glede določenih držav med nacionalnimi seznamami držav članic z varnimi državami.

Specifični cilj št. 3

Omogočiti zgodnejšo določitev „varne izvorne države“ in „varne tretje države“ z izjemami (člen 59(2) in člen 61(2) uredbe o azilnem postopku), da se državam članicam omogoči večja prožnost pri tem na nacionalni ravni.

Specifični cilj št. 4

Omogočiti zgodnejšo obravnavo prošenj prosilcev z državljanstvom tretje države, v zvezi s katero je delež odločitev organov za presojo o priznanju mednarodne zaščite na ravni EU 20 % ali manj, v postopku na meji ali pospešenem postopku.

1.3.3 Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

1. Izboljšati pravno jasnost in doslednost pri uporabi koncepta „varna izvorna država“.
2. Izboljšati konvergenco azilnih postopkov, tudi kar zadeva kategorije prosilcev iz nekaterih držav, ki bi jih bilo treba usmeriti v redni postopek.
3. Povečati učinkovitost azilnih postopkov ter zmanjšati pritisk na azilne sisteme EU in njihove zlorabe.

1.3.4 Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Učinek sprememb na naslednje:

1. stopnja ugodno rešenih prošelj za azil prosilcev iz držav, ki so na ravni Unije določene kot varne izvorne države;
2. število prošelj državljanov izvornih držav, ki so določene kot varne izvorne države, usmerjenih v redne postopke, pospešene postopke in postopke na meji;
3. število držav članic, ki uporabljajo nacionalne mehanizme za določanje varnih izvornih držav / varnih tretjih držav v skladu s členom 59(2) in členom 61(2);
4. število držav članic, ki uporabljajo izjeme za določanje varnih izvornih držav / varnih tretjih držav;
5. število prosilcev za azil, usmerjenih v pospešeni postopek ali postopek na meji na podlagi stopenj ugodno rešenih prošelj za azil, nižjih od 20 %.

1.4 Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

- ☐ Nov ukrep
- ☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa⁸
- ☐ Podaljšanje obstoječega ukrepa
- ☐ Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.5 Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1 *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Na podlagi člena 75 uredbe o azilnem postopku morajo države članice pripraviti nacionalne izvedbene načrte na podlagi skupnega izvedbenega načrta za izvajanje pakta o migracijah in azilu, ki ga je pripravila Komisija. Komisija mora pozorno spremljati izvajanje nacionalnih izvedbenih načrtov. Po začetku uporabe zakonodajnega besedila pakta bo Agencija Evropske unije za azil (EUAA) na podlagi člena 14 uredbe o Agenciji EU za azil (Uredba (EU) 2021/2303) spremljala operativno in tehnično uporabo skupnega evropskega azilnega sistema. Uporaba koncepta „varna izvorna država“ bo del spremljanja, ki ga bo izvajala EUAA. Poleg tega morajo letna poročila, ki jih mora Komisija sprejeti na podlagi člena 9 uredbe o upravljanju azila in migracij, vključevati rezultate spremljanja agencije EUAA. Komisija mora te različne elemente upoštevati pri ocenjevanju, ali so države članice pod migracijskim pritiskom, ali jim ta grozi ali se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami, pa tudi pri ugotavljanju, ali ima država članica systemske pomanjkljivosti, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje dublinskega sistema.

1.5.2 *Dodana vrednost ukrepanja EU (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene tega oddelka je „dodana vrednost ukrepanja EU“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja EU in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na ravni EU (predhodno):

Koncept „varna izvorna država“ in azilni postopki so urejeni s pravom EU na podlagi Uredbe (EU) 2024/1348 o azilnem postopku. Brez ukrepanja na ravni EU bi države

⁸ Po členu 58(2), točka (a) oz. (b), finančne uredbe.

članice kot varne izvirne države na nacionalni ravni še naprej določale različne države, kar bi povzročalo izrazite razlike med nacionalnimi seznamami varnih izvornih držav. Različni nacionalni pristopi bi še naprej ustvarjali pravno negotovost, povečevali tveganje pravnih postopkov in ogrožali enotno uporabo pravil o azilu po vsej Uniji, kar bi privedlo tudi do sekundarnih gibanj. Zaradi neusklajenosti pri ukrepih bi bila ovirana tudi pravična porazdelitev bremena med državami članicami. Z ukrepanjem na ravni EU ta predlog zagotavlja harmonizacijo v zvezi z državami, ki so kot varne izvirne države določene na ravni Unije, pravno varnost in postopkovne zaščitne ukrepe.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost EU (naknadno):

Potem ko bo ta predlog izveden, se bosta povečali pravna varnost in učinkovitost postopkov, saj bo zagotovil, da bodo države članice prosilce za azil iz določenih držav usmerile v isto vrsto azilnega postopka.

Uvedba praga 20-odstotne stopnje ugodno rešenih prošenj za pospešene postopke in postopke na meji bo zagotovila, da bodo sredstva azila prednostno namenjena pristnim primerom zaščite, s čimer se bo izboljšala splošna učinkovitost skupnega evropskega azilnega sistema.

Na ravni EU bo nadzor EUAA in Komisije zagotovil, da države članice uporabljajo koncept „varna izvorna država“ ob popolnem spoštovanju temeljnih pravic in postopkovnih zaščitnih ukrepov. Predlog vzpostavlja ravnovesje med učinkovitostjo in pravičnostjo ter zagotavlja, da azilni sistem EU ostane učinkovit, predvidljiv in usklajen z mednarodnimi obveznostmi na področju človekovih pravic.

1.5.3 Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Komisija je skupni seznam varnih izvornih držav predlagala že v letih 2015 in 2016. V obeh letih so bila medinstitucionalna pogajanja o tem vprašanju neuspešna zaradi nesoglasja med sozakonodajalcema.

Zato je bilo med pripravo tega predloga izvedenih več neformalnih posvetovanj med službami Komisije (GD ENEST, MENA, INTPA) in ESZD, da bi se zagotovilo, da je bilo pri analizi, ki je privedla do določitve, ustrezno upoštevano strokovno znanje določenih držav ter da je bila ocena podprta s konkretnimi in preverljivimi dokazi, tudi v zvezi s posebnimi profili tveganja.

1.5.4 Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Ta predlog izhaja iz uredbe o azilnem postopku (2024/1348) in je del pakta o migracijah in azilu, sprejetega maja 2024, za katerega je financiranje že predvideno. Ta predlog Uniji ne nalaga finančnega ali upravnega bremena. Zato ne vpliva na proračun Unije. Uporaba koncepta „varna izvorna država“ državam članicam ni nova, sredstva, dodeljena na podlagi nacionalnih programov v okviru obstoječega Sklada za azil, migracije in vključevanje ter prihodnjih skladov za migracije, pa bodo lahko uporabile za podporo naložbam, potrebnim za uporabo tega koncepta. EUAA lahko za isti namen v okviru svojih pristojnosti države članice podpira z osebjem.

1.5.5 Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Ni relevantno.

1.6 Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ Časovno omejeno:

- ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☐ Časovno neomejeno:

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7 Načrtovani načini izvrševanja proračuna⁹

☐ Neposredno upravljanje – Komisija:

- ☐ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije
- ☐ prek izvajalskih agencij

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami

☐ Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite)
- ☐ Evropski investicijski banki in Evropskemu investicijskemu skladu
- ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe
- ☐ subjektom javnega prava
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor imajo ti subjekti ustrezna finančna jamstva
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenici za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki imajo ustrezna finančna jamstva
- ☐ organom ali osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov skupne zunanje in varnostne politike na podlagi naslova V Pogodbe o Evropski uniji ter opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu
- ☐ subjektom s sedežem v državi članici, za katere velja zasebno pravo države članice ali pravo Unije in ki so upravičeni, da se jih v skladu s pravili za posamezni sektor pooblasti za izvrševanje sredstev Unije ali proračunskih jamstev, če so takšni subjekti pod nadzorom subjektov javnega prava ali subjektov zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, in imajo ustrezna finančna jamstva v obliki solidarne odgovornosti nadzornih teles ali enakovredna finančna jamstva, ki so lahko za vsak ukrep omejena na najvišji znesek podpore Unije

⁹

Pojasnila o načinih izvrševanja proračuna in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1 Pravila o spremljanju in poročanju

Komisija redno pregleduje razmere v zadevni tretji državi in pri tem med drugim upošteva informacije držav članic in Agencije za azil o naknadnih spremembah razmer v navedeni državi.

Na podlagi člena 75 Uredbe (EU) 2024/1348 o azilnem postopku morajo države članice pripraviti nacionalne izvedbene načrte na podlagi skupnega izvedbenega načrta za pakt o migracijah in azilu, ki ga je predstavila Komisija, ki bo pozorno spremljala njihovo izvajanje. Potem ko se bo pakt začel uporabljati, bo EUAA na podlagi člena 14 Uredbe (EU) 2021/2303 o EUAA nadzorovala operativno in tehnično uporabo skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z izvajanjem koncepta „varna izvorna država“.

Letna poročila Komisije na podlagi člena 9 uredbe o upravljanju azila in migracij bodo vključevala rezultate spremljanja EUAA in oceno, ali so države članice pod migracijskim pritiskom ali se soočajo s sistemskimi pomanjkljivostmi, ki bi lahko vplivale na delovanje dublinskega sistema.

2.2 Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1 *Utemeljitev načinov izvrševanja proračuna, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol*

Ni relevantno.

2.2.2 *Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje*

Eno od ključnih tveganj, povezanih s predlagano spremembo, je, da bi države članice uporabljale domnevo varnosti za vse prosilce, ki prihajajo iz izvornih držav, določenih kot varne na ravni Unije. Za zmanjšanje tega tveganja je v zvezi z več določenimi državami določeno, da bi bilo treba posebno pozornost v okviru individualizirane obravnave prošnje za azil nameniti prosilcem, ki so v teh državah v posebnih položajih (npr. žrtvam nasilja na podlagi spola, zagovornikom človekovih pravic, verskim manjšinam, LGBTIQ osebam in novinarjem).

2.2.3 *Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje med stroški kontrol in vrednostjo z njimi povezanih upravljanih sredstev) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)*

Ni relevantno.

2.3 Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Ni relevantno.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1 Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

Ni relevantno, saj ni finančnih ali kadrovskih posledic.

V spodnjih razpredelnicah vnesite toliko proračunskih sredstev, kot je potrebno.

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. ¹⁰	držav Efte ¹¹	držav kandidatk in potencialni h kandidatk ¹²	drugih tretjih držav	drugi namenski prejemki
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk in potencialni h kandidatk	drugih tretjih držav	drugi namenski prejemki
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

¹⁰ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

¹¹ Efte: Evropsko združenje za prosto trgovino.

¹² Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2 Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1 Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☐ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

3.2.1.1 Odobritve iz izglasovanega proračuna

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	številka	
---------------------------------------	----------	--

GD <.....>			Leto	Leto	Leto	Leto	VFO 2021–2027 SKUPAJ
			2024	2025	2026	2027	
Odobritve za poslovanje							
Proračunska vrstica	obveznosti	(1a)					0,000
	plačila	(2a)					0,000
Proračunska vrstica	obveznosti	(1b)					0,000
	plačila	(2b)					0,000
Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ¹³							
Proračunska vrstica		(3)					0,000
Odobritve za GD <.....> SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	= 2a + 2b + 3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

	Leto	Leto	Leto	Leto	VFO 2021–2027 SKUPAJ
	2024	2025	2026	2027	

¹³ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve iz RAZDELKA <.....> večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	= 5 + 6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	VFO 2021–2027 SKUPAJ
Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve iz RAZDELKA <.....> večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	= 5 + 6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	VFO 2021– 2027 SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)	obveznosti	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

• Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 6 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	plačila	= 5 + 6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“ ¹⁴
--	----------	---------------------------------

GD <.....>		Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	VFO 2021– 2027 SKUPAJ
• Človeški viri		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Drugi upravni odhodki		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
GD <.....> SKUPAJ	odobritve	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

GD <.....>		Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	VFO 2021– 2027 SKUPAJ
• Človeški viri		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Drugi upravni odhodki		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
GD <.....> SKUPAJ	odobritve	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

¹⁴

Potrebne odobritve je treba določiti na podlagi povprečnih letnih stroškov, ki so na voljo na ustrezni spletni strani BUDGpedie.

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--	--------------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	VFO 2021– 2027 SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira	obveznosti	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
SKUPAJ	plačila	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2 Ocenjene realizacije, financirane iz odobritev za poslovanje (se ne izpolnjuje za decentralizirane agencije)

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto 2024		Leto 2025		Leto 2026		Leto 2027		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. oddelek 1.6)								SKUPAJ	
	REALIZACIJE																			
	vrsta ¹⁵	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj	stroški realizacij skupaj		
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ¹⁶ ...																				
– realizacija																				
– realizacija																				
– realizacija																				

¹⁵ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

¹⁶ Kakor je opisan v oddelku 1.3.2 Specifični cilji.

Seštevek za specifični cilj št. 1																	
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...																	
– realizacija																	
Seštevek za specifični cilj št. 2																	
SKUPAJ																	

3.2.3 Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve upravne narave.
- ☐ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve upravne narave, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

3.2.3.1 Odobritve iz izglasovanega proračuna

IZGLASOVANE ODOBRITEVE	Leto	Leto	Leto	Leto	2021–2027 SKUPAJ
	2024	2025	2026	2027	
RAZDELEK 7					
Človeški viri	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Drugi upravni odhodki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Seštevek za RAZDELEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve zunaj RAZDELKA 7					
Človeški viri	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Drugi odhodki upravne narave	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
SKUPAJ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge odhodke upravne narave se krijejo z odobritvami generalnega direktorata, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj generalnega direktorata, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu generalnemu direktoratu dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

3.2.4 Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☐ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

3.2.4.1 Financirano iz izglasovanega proračuna

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa¹⁷

IZGLASOVANE ODOBRITEVE		Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)					
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)		0	0	0	0
20 01 02 03 (delegacije EU)		0	0	0	0
01 01 01 01 (posredne raziskave)		0	0	0	0
01 01 01 11 (neposredne raziskave)		0	0	0	0
Druge proračunske vrstice (navedite)		0	0	0	0
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa)					
20 02 01 (PU in NNS iz splošnih sredstev)		0	0	0	0
20 02 03 (PU, LU, NNS in MSD na delegacijah EU)		0	0	0	0
Vrstica za upravno	– na sedežu	0	0	0	0

¹⁷

Pod tabelo navedite, koliko ekvivalentov polnega delovnega časa od navedenih je že dodeljenih za upravljanje ukrepa in/ali jih je mogoče prerazporediti znotraj vašega generalnega direktorata ter kakšne so vaše neto potrebe.

podpora [XX 01 YY YY]	– na delegacijah EU	0	0	0	0
01 01 01 02 (PU in NNS za posredne raziskave)		0	0	0	0
01 01 01 12 (PU in NNS za neposredne raziskave)		0	0	0	0
Druge proračunske vrstice (navedite) – iz razdelka 7		0	0	0	0
Druge proračunske vrstice (navedite) – zunaj razdelka 7		0	0	0	0
SKUPAJ		0	0	0	0

3.2.4.3 Potrebe po človeških virih skupaj

IZGLASOVANE ODOBRITEVE + ZUNANJI NAMENSKI PREJEMKI SKUPAJ		Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)					
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)		0	0	0	0
20 01 02 03 (delegacije EU)		0	0	0	0
01 01 01 01 (posredne raziskave)		0	0	0	0
01 01 01 11 (neposredne raziskave)		0	0	0	0
Druge proračunske vrstice (navedite)		0	0	0	0
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa)					
20 02 01 (PU in NNS iz splošnih sredstev)		0	0	0	0
20 02 03 (PU, LU, NNS in MSD na delegacijah EU)		0	0	0	0
Vrstica za upravno podpora [XX 01 YY YY]	– na sedežu	0	0	0	0
	– na delegacijah EU	0	0	0	0
01 01 01 02 (PU in NNS za posredne raziskave)		0	0	0	0
01 01 01 12 (PU in NNS za neposredne raziskave)		0	0	0	0
Druge proračunske vrstice (navedite) – iz razdelka 7		0	0	0	0
Druge proračunske vrstice (navedite) – zunaj razdelka 7		0	0	0	0
SKUPAJ		0	0	0	0

[Glede na splošno obremenjenost v razdelku 7, tako v smislu obsega osebja kot v smislu obsega odobritev, se potrebe po človeških virih krijejo z osebjem generalnega direktorata, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj generalnega direktorata ali drugih služb Komisije.]

Osebj, potrebno za izvajanje predloga (v ekvivalentu polnega delovnega časa):

	Obstoječe osebje na voljo v službah Komisije	Izredno dodatno osebje*		
		financirano iz razdelka 7 ali odobritev za raziskave	financirano iz vrstice BA	financirano s pristožbinami
Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom			n. r.	

Zunanji sodelavci (PU, NNS, AU)				
------------------------------------	--	--	--	--

*Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	
Zunanji sodelavci	

3.2.5 Pregled ocenjenih posledic za naložbe, povezane z digitalnimi tehnologijami

Obvezno: v spodnjo tabelo je treba vstaviti najboljšo oceno z digitalnimi tehnologijami povezanih naložb, ki so vključene v predlog/pobudo.

Izjemoma, kadar je to potrebno za izvajanje predloga/pobude, je treba odobritve iz razdelka 7 vnesti v za to določeno vrstico.

Odobritve iz razdelkov 1–6 je treba prikazati kot „Odhodke za IT za operativne programe (v okviru politik)“. Ti odhodki se nanašajo na operativni proračun, ki se uporabi za ponovno uporabo / nakup / razvoj platform/orodij IT, ki so neposredno povezani z izvajanjem pobude in naložbami, povezanimi z njimi (npr. licence, študije, shranjevanje podatkov itd.). Informacije v tej tabeli morajo biti usklajene s podatki, predstavljenimi v oddelku 4 „Digitalne razsežnosti“.

Odobritve za digitalno in IT področje SKUPAJ	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	VFO 2021– 2027 SKUPAJ
RAZDELEK 7					
Odhodki za IT (na ravni organizacije)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Seštevek za RAZDELEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Odobritve zunaj RAZDELKA 7					
Odhodki za IT za operativne programe (v okviru politik)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
SKUPAJ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6 Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- ☐ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira
- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru
- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira

3.2.7 Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ☐ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb

- ☐ je načrtovano sofinanciranje tretjih oseb, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo					
Sofinancirane odobritve SKUPAJ					

3.3 Ocenjene posledice za prihodke

- ☐ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
- ☐ za lastna sredstva
 - ☐ za druge prihodke
 - ☐ Navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ¹⁸			
		leto 2024	leto 2025	leto 2026	leto 2027
Člen					

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

4. DIGITALNE RAZSEŽNOSTI

Ni relevantno, saj je to ciljno usmerjena sprememba uredbe o azilnem postopku, vsa vprašanja, povezana z digitalno razsežnostjo, pa so zajeta v paktu o migracijah in azilu. Ni dodatnih digitalnih elementov, ki bi jih bilo treba upoštevati.

4.1 Zahteve digitalnega pomena

[Zahteva 1 (Z1): ...]

[Zahteva 2 (Z2): ...]

4.2 Podatki

¹⁸ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.

4.3 Digitalne rešitve

--

4.4 Ocena interoperabilnosti

--

4.5 Ukrepi v podporo digitalnemu izvajanju

--